

Curiositats granollerines

Desenterrant vells papers referents als diversos aspectes de la nostra vida local, anirem publicant, en aquestes planes, tots aquells documents que més puguin interessar als nostres conveïns, ja sigui per son caràcter curiós, històric o social de la nostra vila.

Avui donarem compte d'un document perteneixent a l'Hospital i que fa referència a la contracta que es va formalitzar en 28 de febrer de 1855, entre l'Ajuntament i les Germanes carmelites, per al millor servei del mateix.

«Contracta. — Condicions: 1.ª L'administració, tindrà l'obligació de mantenir a les tres germanes carmelites i demés que siguin necessàries, bones i maialties, amb la dotació de *cinco sueldos de ardite* diaris a cada una per a son manteniment, per trimestres anticipats i havent-los-hi de satisfer ademés els gastos de menjar, medicines i enterro que els pertoqui, en cas de defunció. Ademés els donarà per anys i a la bestreta, 12 duros per a vestir-se. Igualment s'els donarà un dormitori arreglat, amb cortines per separació, llençols, dos coixins, un de llana i altre de palla, cobrellit i llençols i coixins de recanvi i un matalàs, en cas de malaltia. Així mateix, un rectori amb una taula, estovalles, tovallons, eixugamans i demés corresponents; una cuina amb tots els estres i una sala de rebre amb cadires. Se'ls abonarà el viatge d'anar i tornar i tots els viatges de la Superiora abans no estiguin instalades a l'Hospital. I, finalment, se'ls donarà *dos reales vellón* per a la criada.

Avis d'Administració

Aquest periòdic aspira a que el llegeixin tots els granollerins. Per això s'ha repartit amb molta profusió el primer número, com ho seràn els següents, fins a normalitzar-se la llista de subscriptors.

Preguem a tots els qui no hagin rebut LA GRALLA, que ens avisin, puix és molt possible haver tingut descuits que deplem.

2.ª La mare superiora, Paula Delpuig de Sant Lluís, accepta i, mitjançant el compliment que fa l'Administració, s'obliga a tenir continuadament tres germanes en l'Hospital de la present vila per a donar compliment a les obligacions que l'Administració els hi ha manifestat i emprar-se en utilitat de l'establiment, devent aquest proporcionar-les-hi un infermer per als casos que, pel seu sexe, no els correspongui. Ademés de cuidar, dites germanes, dels malalts, cuidaràn també de la roba, fent-la rentar i endressar en sos respectius llocs. Així mateix, tindran obligació, per les nits, de tenir cuidat dels malalts; i, si en qualque ocasió hi haguessin molts malalts, deurà l'Administració posar un home per a vetllar-los, quedant al cuidado de les germanes, les malaltes. Per últim, la Superiora general es reserva i tindrà la facultat de canviar les germanes en el modo i forma que convingui i bé li sembli. A tot el que s'obliga per sí i per les seves successores en el desempeny del seu empleu.» — Firma: Ramón Rubí, arcalde; Josep Vendrell, Nicolau Ribalta, Miquel Casademunt, Fèlix Baró.

Per la transcripció
C.

Aquest número ha passat per la censura governativa.

Del bell parlar (!)

En un dinar de *gente bien* celebren una solemnitat anyal, en la qual hi són convidats el *novio* de la noia de la casa i una germana seva, les dugues amigues. Tot dinant, parlen dels seus passeigs matinals al Passeig de Gràcia. Tot d'una, la de la casa diu a la seva amiga:

—El domingo no te vi.

Inmediatament, la mare, tota complimentosa:

—Noia — dirigit-se a la criada — posa vi al Domingo.

El Domingo, és el novio.

Aspectes locals

Quantes voltes, ben injustament per cert, s'ha acusat a Granollers de vila morta!... Al revés, Granollers té un excés de vida que es manifesta per llargs salts en el camí del progrés. No és la seva evolució lleu i metòdica; millor pot dir-se que a grans gambades va camí de la perfecció.

Aquestes consideracions ens les suggereix les dugues representacions, en pocs dies i en dos teatres diferents, de «La Canción del Olvido». Tres anys organitzant companyies i fent números per a lograr-ho i ara, ja ho veieu, els desitjos dels aficionats són doblement satisfets.

Aquest cas d'avui és repetició de molts altres. Un grapat d'anys demanant electricitat i de prompte veiérem extendre línies metàl·liques per tres companyies diferents que es barallaven per a donar-nos llum. El mateix pot dir-se del telèfon: ara en tenim dugues centrals. Faltava una agrupació en nostra vila que concentrés la seva delicadesa musical i naxeren dos orfeons; i no parlem de moltes altres coincidències que no sempre perxò obeeixen al desig de la competència. Ara mateix, no es publicava cap periòdic, i amb la sortida del nostre coincideix el de *Clam!*...

Es un fet biològic. Granollers progressa a rampells, a batzegades; Granollers s'ens figura una femella ubèrrima de salut, que només té bessonades.

Els anuncis de LA GRALLA

Per a poder-se publicar aquest periòdic, ens cal el favor del públic, primer que tot. Per aital motiu recabarem l'anunci de molts industrials de la vila. I agraim de debó la bona acollida que trobarem arreu. Més, fem constar que estimarem per igual l'anunci dels qui, impossibilitats de demanar-los-hi vulguin també afavorir-nos.

Importantíssim

A vostè li convé saber que tots els CALÇATS que es venen a la

Sabateria RIERA

CARRER D'EN PRIM, 7 : GRANOLLERS

són fabricats pels nou obrers de la casa i que els preus són sempre seguint les onades de la baixa.

Preus d'alguns articles:	Calçat per a senyor, Oscària forta, tot sola . . .	17 ptes.
	» » » » » cosit a mà	20 »
	» » senyora, Lona blca. Sola Imperial	12 »

Quan hagi fet alguna compra, si indica que ha llegit aquest anunci se l'obsequiarà amb un objecte de plata.